

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Василь ПОТЮК, 1987 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2013 році Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя за спеціальністю Менеджмент організацій і адміністрування, виконав акредитовану освітньо-наукову програму Економіка.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ректора Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя, Міністерство освіти і науки України, м. Тернопіль

від 27 лютого 2026 року № 4/7-67 у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради – Богдана АНДРУШКІВА, доктора економічних наук, професора, професора кафедри управління інноваційною діяльністю та сферою послуг Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя;

Рецензента –

Сергія СПИВАКА, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри бухгалтерського обліку та аудиту Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя;

Романа ШЕРСТЮКА, доктора економічних наук, доцента, завідувача кафедри управління інноваційною діяльністю та сферою послуг Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя;

Офіційних опонентів –

Наталі МЕТЕЛЕНКО, доктора економічних наук, професора, директора Інженерного навчально-наукового інституту імені Ю.М. Потебні Запорізького національного університету (з 25.03.2026 – професор кафедри інформаційної економіки, підприємництва та фінансів Інженерного навчально-наукового інституту імені Ю.М. Потебні Запорізького національного університету);

Людмили КРИМЧАК, кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри менеджменту та адміністрування Хмельницького національного університету

на засіданні 29 квітня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки

Василію ПОТЮКУ

на підставі публічного захисту дисертації «Формування системи управління економічною безпекою вітчизняних підприємств в умовах трансформації національної економіки» за спеціальністю 051 Економіка.

Дисертацію виконано у Тернопільському національному технічному університеті імені Івана Пулюя, Міністерство освіти і науки України, м. Тернопіль.

Науковий керівник: Ірина КРАМАР, доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки та фінансів Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, який містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які вирішують важливу науково-практичну проблему розвитку теоретико-методичних положень, розроблення та обґрунтування прикладних аспектів формування системи управління економічною безпекою

вітчизняних підприємств в умовах трансформаційних процесів національної економіки, зокрема: визначено теоретико-методологічні засади формування системи економічної безпеки підприємств; запропоновано економіко-математичну модель її формування; обгрунтовано використання удосконаленого організаційно-економічного механізму забезпечення економічної безпеки підприємств в умовах цифровізації та політико-економічної турбулентності; запропоновано комплекс заходів та розроблено практичні рекомендації для впровадження цифрових ініціатив з метою підвищення ефективності системи функціонування економічної безпеки підприємств з урахуванням ризиків.

Дисертаційну роботу виконано згідно напрямку науково-дослідних робіт Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя, а саме «Сучасні фінансово-економічні системи України: новітні тренди забезпечення стійкості та ефективного управління» (державний реєстраційний номер 012U003478) (довідка №2/28-142 від 03.02.2026).

Наукова новизна дисертаційної роботи полягає у розвитку теоретико-методичних положень та розробці прикладних аспектів формування системи управління економічною безпекою вітчизняних підприємств на основі економіко-математичного моделювання, що створює можливість своєчасної ідентифікації та мінімізації ризиків, підвищення конкурентоспроможності й стійкості з урахуванням процесів цифровізації і трансформаційних змін у національній економіці. Основні положення та результати дослідження, які виносяться на захист, характеризують наукову новизну та особистий внесок автора і полягають у наступному:

вперше: запропоновано економіко-математичну модель формування системи управління економічною безпекою вітчизняних підприємств в умовах трансформації національної економіки. Модель поєднує рейтингово-інтегральну систему діагностики організаційно-економічних, фінансових, кадрово-інтелектуальних, техніко-технологічних й інноваційних індикаторів, яка доповнена показниками ймовірності банкрутства та цифрової зрілості, і водночас інтегрована з аналізом ризиків. На відміну від існуючих, вона не обмежується фіксацією статичного стану окремих функціональних складових економічної безпеки й розрахунком узагальненого індексу, а забезпечує: інтеграцію традиційних фінансових та ресурсно-організаційних індикаторів із ризик-орієнтованими показниками та параметрами цифрової зрілості; підвищення аналітичної чутливості до впливу трансформаційних шоків; забезпечує перехід від реактивного до проактивного управління ризиками; мінімізує суб'єктивізм оцінювання; підвищує порівнюваність результатів між підприємствами різних галузей і розмірів та інтегрує сучасні виклики цифровізації у систему економічної безпеки; слугує основою формування системи управління економічною безпекою;

удосконалено:

– організаційно-економічний механізм забезпечення економічної безпеки (ОЕМ ЗЕБ) підприємств в умовах цифровізації та політико-економічної турбулентності, який інтерпретується як адаптивна багаторівнева система, що інтегрує цільову, економічну, організаційно-управлінську, функціональну та цифрову підсистеми й передбачає інституціоналізацію спеціалізованої служби управління економічною безпекою із чітким розподілом ролей між економічними, юридичними, IT- та виробничими підрозділами. Запропонований ОЕМ ЗЕБ підприємства, на відміну від традиційних, які здебільшого мають фрагментарний, реактивний і регламентний характер, відображає проактивну, ризикоорієнтовану та цифровоінтегровану модель, в якій функції економічної безпеки вбудовуються в загальну архітектуру стратегічного управління, спираються на безперервний моніторинг показників економічної безпеки, що забезпечує узгодженість дій усіх задіяних підрозділів, підвищує керованість і прозорість процесів, створює умови для масштабування та адаптації механізму до різних типів і розмірів підприємств в умовах воєнно-економічної нестабільності та цифровізації;

– модель управління ризиками на базі DEA-аналізу показників ресурсного забезпечення та результатів діяльності у часовому горизонті 2019–2024 рр., яка забезпечує кількісне вимірювання ймовірності настання та рівня впливу ресурсних, інноваційних, кадрових, фінансових та цифровізаційних ризиків на інтегральний рівень економічної безпеки підприємства й формування диференційованого ризикового профілю. Розроблено матриці зон

ризика за осями «ймовірність настання – рівень впливу» та логічно пов'язано її із системою стратегій управління ризиками (від прийняття та моніторингу до активної мінімізації), забезпечуючи при цьому безпосередній перехід від результатів кількісної оцінки до обґрунтованих управлінських рішень;

– цифровий інструментарій як один із ключових чинників формування економічної безпеки підприємств, який реалізований через «дорожню карту цифровізації», що включає вісім етапів та дозволяє перейти від фрагментарної автоматизації до побудови цілісної цифрової екосистеми економічної безпеки підприємства;

– методика оцінювання цифрової зрілості підприємства із урахуванням взаємозв'язку між цифровими компетентностями працівників та рівнем економічної безпеки підприємств, забезпечуючи комплексний аналіз цифрової трансформації бізнесу для підвищення стійкості й конкурентоспроможності в умовах трансформацій;

набули подальшого розвитку:

– категоріальний апарат системи економічної безпеки підприємства, зокрема, уточнено зміст понять «економічна безпека підприємства», «система економічної безпеки», «організаційно-економічний механізм забезпечення економічної безпеки»;

– розуміння ролі інформаційно-аналітичного забезпечення в системі економічної безпеки через трактування його як системного комплексу дій зі збору, накопичення, систематизації та аналітичної обробки інформації із застосуванням організаційного й техніко-технологічного інструментарію, орієнтованого на виявлення чинників впливу на стан економічної безпеки та підтримку прийняття управлінських рішень;

– оцінювання впливу воєнних, цифровізаційних та інших факторів на умови функціонування підприємств крізь призму періодизації трансформаційних змін в національній економіці у 2016–2024 рр. Такий підхід, на відміну від існуючих, синхронно відображає динаміку кількості суб'єктів, зайнятості, обсягів виробництва й реалізації, фінансових результатів, зовнішньоекономічних потоків і параметрів цифрової зрілості та дозволяє ідентифікувати критичні переломні періоди і ключові механізми адаптації бізнесу до сучасних умов господарювання;

– концепція розвитку цифрових компетенцій персоналу як елемента кадрово-інтелектуальної безпеки, який відображає роль аналітичних, техніко-технологічних і цифрових навичок у реалізації цифрових проєктів та зміцненні економічної безпеки підприємств в умовах трансформаційних змін. Це дозволяє розширити існуючі підходи до забезпечення ЕБ та адаптувати їх до умов української економіки.

Дисертація виконана державною мовою та оформлена згідно вимог, встановлених МОН. Дисертаційна робота викладена на 363 сторінках. Текст основної частини дисертації становить 181 сторінку.

Результати дисертаційного дослідження висвітлено у 14 наукових працях, зокрема опубліковано 8 статей у наукових фахових періодичних виданнях України, 1 стаття у колективній монографії та 5 тез доповідей на науково-практичних конференціях, 5 з яких - міжнародні:

1. Потюк В. М., Крамар І. Ю. Комплексний аналіз теоретичних підходів до трактування сутності категорії «економічна безпека підприємства». *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*. 2024. № 14. С. 50–57. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.14.50>. ISSN 2306-6814.

2. Потюк В. М. Використання сучасних аналітичних інструментів як засобу забезпечення економічної безпеки підприємства. *Електронний журнал «Ефективна економіка»*. 2025. № 4. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.4.94> ISSN 2307-2105

3. Крамар І., Потюк В. Оцінка поточного рівня та особливостей функціонування вітчизняних підприємств в умовах трансформації національної економіки. *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. № 7(17). URL: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-7\(17\)-487-502](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-7(17)-487-502). ISSN 3041-1254.

4. Крамар І., Потюк В. Деякі особливості цифрової трансформації вітчизняних підприємств як елемента забезпечення їх економічної безпеки на сучасному етапі. *Економіка та суспільство*. 2025. № (76). URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-76-49>. ISSN 2524-0072

5. Потюк В., Крамар І. Характеристика загроз економічній безпеці підприємств. *Сталый розвиток економіки*. 2025. № 4 (55). С. 327–333. URL: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-55-45>. ISSN 2308-1988.

6. Потюк В., Крамар І. Організаційно-економічний механізм забезпечення економічної безпеки вітчизняних підприємств із врахуванням процесів цифровізації та в умовах трансформації національної економіки. *Наукові перспективи (Naukovi perspektivi)*. 2025. № 11(65). URL: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-11\(65\)-847-870](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-11(65)-847-870). ISSN 2708-7530.

7. Потюк В. Управління ризиками та інтеграція цифрових інструментів у бізнес-процеси підприємств для забезпечення їх економічної безпеки в умовах трансформації національної економіки. *Наукові інновації та передові технології*. 2025. № 12(52). URL: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-12\(52\)-3285-3308](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-12(52)-3285-3308). ISSN 2786-5274.

8. Потюк В., Крамар І. Трикомпонентна модель діагностики економічної безпеки вітчизняних підприємств у контексті формування системи її управління. *Соціально-економічні проблеми і держава*. 2025. Вип. 2 (33). С. 66-87. URL: <https://doi.org/10.33108/sepd.2025.02.066>. ISSN 2223-3822.

9. Крамар Ірина, Баранов Костянтин, Гапон Вадим, Потюк Василь. Управління кадровим потенціалом підприємства в умовах війни: виклики сьогодення та перспективи розвитку. Трансформація бізнесу для сталого майбутнього: дослідження, цифровізація та інновації: монографія / за ред. д.е.н., проф. О. А. Сороківської. Тернопіль: ФОП Паляниця В.А. 2024. 593 с., с. 134-149. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/46637>

10. Крамар Ірина, Потюк Василь. Штучний інтелект як каталізатор інноваційного розвитку системи економічної безпеки підприємства. Матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 25 листопада 2024 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2024. 110 с. С. 55-56. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/46812/2/FMCPNES_2024_Kramar_I-Artificial_intelligence_as_55-56.pdf

11. Гапон Вадим, Потюк Василь. Напрями оптимізації кредитування аграрних підприємств для забезпечення їх економічної безпеки. Матеріали XII Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 16 травня 2024 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2024. 125 с. С. 56-58. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/45146?locale=ca>

12. Крамар Ірина, Потюк Василь. Збереження кадрового потенціалу як складова економічної безпеки вітчизняних підприємств в період воєнного стану. Матеріали IX Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 05 листопада 2022 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2022. 189 с., с. 70-73. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/39254/2/FMNECPS_2022_Potiuk_V-Preservation_of_personnel_70-72.pdf

13. Стельмашук Юлія, Потюк Василь. Деякі особливості післявоєнної відбудови української економіки. Матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 31 березня 2023 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2023. 147 с., с. 11-13. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/40894>

14. Крамар Ірина, Потюк Василь. Роль вітчизняних підприємств з переробки зернових культур у розвитку економічно стійкої держави. Матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 03 листопада 2023 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2023. 169 с., с. 66-67. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/42919>

У дискусії взяли участь голова, офіційні опоненти та рецензенти:

Богдан АНДРУШКІВ, доктор економічних наук, професор, професор кафедри управління інноваційною діяльністю та сферою послуг Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя (голова разової спеціалізованої вченої ради) відмітив належний науковий рівень дисертаційного дослідження та дав позитивну оцінку

отриманим результатам, які вирішили важливу науково-практичну проблему розроблення та обґрунтування економіко-математичної моделі формування системи управління економічною безпекою вітчизняних підприємств в умовах трансформації національної економіки.

Наталя МЕТЕЛЕНКО, доктор економічних наук, професор, професор кафедри інформаційної економіки, підприємництва та фінансів Інженерного навчально-наукового інституту ім. Ю.М. Потебні Запорізького (офіційний опонент), вказала на обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, представлених у дисертаційній роботі, однак висловила наступні зауваження:

– у підрозділі 1.1, таблиця 1.2, представлено широку матрицю складових економічної безпеки за версіями різних науковців. Проте було б доцільно згрупувати ці складові за пріоритетністю саме для підприємств, що перебувають у стані цифрової трансформації, оскільки не всі 20 компонентів мають однаковий вплив на стійкість у цей період;

– у підрозділі 2.1 автором проведено масштабне емпіричне дослідження динаміки основних показників функціонування вітчизняних підприємств за 2016–2024 рр. (табл. 2.1). Разом з тим, представлений аналіз значною мірою базується на вартісних показниках (обсяги продукції, прибуток), що в умовах значних інфляційних процесів та девальвації національної валюти протягом досліджуваного періоду потребувало б додаткового нівелювання інфляційного чинника. Окрім того, логіка викладу виграла б від чіткішого розмежування впливу пандемії COVID-19 та повномасштабного вторгнення на показники рентабельності, оскільки ці два шоки мали різну природу впливу на систему економічної безпеки;

– у підрозділі 2.3 проведена ґрунтовна апробація авторської моделі, яка базується на трикомпонентному аналізі (інтегральний показник за 5 групами, ймовірність банкрутства за методикою МФУ та рівень цифрової зрілості). Однак у роботі недостатньо чітко розкрито математичний або логічний зв'язок між цими трьома векторами оцінювання. Зокрема, залишається нез'ясованим, як саме низький рівень цифрової зрілості впливає на загальний інтегральний показник економічної безпеки та чи не виникає суперечності, коли при низькій цифровізації підприємство одночасно демонструє «високий рівень спроможності» за показником Z;

– у підрозділі 3.1 автором запропоновано ґрунтовні концептуальні засади формування системи управління економічною безпекою підприємства. Разом з тим, виклад матеріалу виграв би від більш детального уточнення періодичності моніторингу ключових індикаторів у межах запропонованого механізму. Чіткіше визначення часових регламентів (квартальний, піврічний чи річний моніторинг) для різних груп показників дозволило б підвищити оперативність реагування системи управління на виникнення цифрових загроз;

– у підрозділі 3.2 автор пропонує алгоритм управління ризиками, який є логічно завершеним. Проте, у роботі доцільно було б чіткіше окреслити механізм “зворотного зв'язку” після реалізації антикризових заходів. Зокрема, як результати подолання ризиків впливають на корегування стратегічних цілей безпеки в наступних періодах. Це дозволило б перетворити систему управління ризиками на самонавчальну модель;

– запропонована у підрозділі 3.3 дорожня карта цифровізації містить ґрунтовний перелік заходів та орієнтовні обсяги інвестицій для їх реалізації. Разом з тим, у роботі доцільно було б більш детально розмежувати витрати на впровадження цифрових інструментів за джерелами фінансування (власні кошти підприємства, залучені інвестиції чи кредитні ресурси). Таке уточнення дозволило б чіткіше оцінити вплив реалізації карти на показник фінансової автономії підприємства у короткостроковому періоді.

Людмила КРИМЧАК, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та адміністрування Хмельницького національного університету (офіційний опонент), позитивно оцінивши загальний науковий рівень дисертації та виокремивши її практичну цінність для галузі 05 Соціальні та поведінкові науки, зауважила:

– у першому розділі (підрозділ 1.3, с. 51–68) автором охарактеризовано три основні підходи до оцінювання рівня економічної безпеки підприємств – функціональний, ресурсний та ризикоорієнтований. Для підвищення термінологічної чіткості доцільно було б чіткіше розмежувати зазначені підходи між собою та з суміжними концепціями стратегічного управління, зокрема щодо їхнього відношення до системи збалансованих показників (BSC) та концепції стійкості підприємства (resilience), які дедалі ширше застосовуються у вітчизняній та зарубіжній практиці управління;

– у першому розділі (підрозділ 1.4, с. 68–76) автор розглядає цифровізацію як складову моделі оцінювання рівня економічної безпеки підприємства в сучасних умовах, що є логічно і аргументовано, однак потребує більш чіткого розмежування зі суміжними категоріями: «цифрова трансформація», «цифровий розвиток» та «Industry 4.0». Крім цього, методологічна новизна могла б бути посилена через чітке формулювання автором дефініцій інших ключових категорій – «цифрова зрілість підприємства», «цифрова безпека» – з подальшим використанням їх як базових конструктів у всіх розділах дисертаційної роботи;

– у другому розділі (підрозділи 2.1–2.2, с. 79–107) обґрунтовано результати аналізу стану вітчизняних підприємств, однак аналіз галузевої специфіки формування загроз економічній безпеці розкрито недостатньо. На нашу думку, доречним було б розширити дослідження розрахунками для 2–3 типових галузевих груп підприємств, що дозволило б оцінити діапазон застосування запропонованої моделі та ідентифікувати галузевоспецифічні чинники економічної безпеки;

– запропонований у третьому розділі (підрозділ 3.1, с. 153–168) організаційно-економічний механізм забезпечення економічної безпеки підприємства характеризується високим ступенем складності та багатокомпонентності, що може викликати труднощі при його практичній реалізації на підприємствах із обмеженими ресурсами. Варто було б уточнити, яким чином автор передбачає адаптацію цього механізму до реальних умов вітчизняних підприємств, що мають різний ступінь технологічного розвитку та фінансових можливостей;

– у третьому розділі (підрозділ 3.3, с. 179–200) запропонована «дорожня карта цифровізації» є логічно структурованою та практично релевантною. Однак у дисертаційній роботі недостатньо чітко визначено критерії готовності підприємства до переходу між окремими етапами карти. Ефективним було б формалізувати ці критерії (рівень цифрової зрілості, наявність ресурсів, компетентність персоналу тощо), що підвищило б відтворюваність і прикладну цінність запропонованого інструменту.

Сергій СПІВАК, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри бухгалтерського обліку та аудиту Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя (рецензент), висловивши загальне позитивне враження від дисертаційної роботи та відмітивши високий рівень наукової компетентності автора та його спроможності вирішувати складні науково-практичні завдання, вказав на деякі аспекти, які потребують уточнення, подальших досліджень та розвитку, зокрема:

– у першому розділі було б корисно проаналізувати міжнародний досвід у сфері забезпечення економічної безпеки підприємств, зокрема розглянути приклади подолання кризових явищ у різних країнах та визначити можливості адаптації окремих інструментів до українських умов. Це надало б дослідженню додаткової практичної ваги та порівняльної перспективи;

– у роботі не простежується співвіднесення економічної безпеки підприємств із нормативно-правовою базою. Глибший аналіз того, як економічна безпека підприємств співвідноситься з макроекономічними стратегіями держави та нормативно-правовою базою дозволила б продемонструвати системність проблеми, окреслити її місце у загальній архітектурі національної економічної політики та забезпечити узгодженість авторських положень із чинними інституційними механізмами;

– розроблена здобувачем модель була апробована на досить великій вибірці підприємств, що свідчить про значний обсяг проведеного емпіричного аналізу. Водночас залишається невизначеним питання щодо універсальності її застосування: чи може вона бути використана не лише для підприємств торгівельної сфери електротехнічної галузі, а й для інших типів суб'єктів господарювання, зокрема виробничих;

– в контексті аналізу загроз, важливим акцентом у роботі було б висвітлення можливості їхнього взаємного підсилення, що дещо звужує комплексність розгляду проблеми та залишає поза увагою потенційні взаємозалежності, що можуть суттєво впливати на рівень економічної безпеки підприємств. Врахування ефекту синергії загроз дозволило б розробити більш превентивну систему реагування;

– у роботі проведено апробацію розробленої моделі на восьми підприємствах, які працюють в різних регіонах України, що має вагомим практичне значення, однак доцільно було б окремо акцентувати увагу на регіональних відмінностях та перевірити, чи існує взаємозв'язок між рівнем економічної безпеки та територіальним розташуванням

підприємств, особливо в умовах воєнних викликів. Такий підхід дозволив би поглибити висновки та зробити їх більш прикладними.

Роман ШЕРСТЮК, доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри управління інноваційною діяльністю та сферою послуг Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя (рецензент), не применшуючи наукового здобутку дисертації та підкресливши важливість отриманих результатів для спеціальності 051 Економіка, зауважив:

– у першому розділі роботи в контексті зміцненні економічної безпеки доцільно розкрити роль корпоративної соціальної відповідальності, що доповнило б комплексність використаного підходу, адже соціальні програми та інвестиції у розвиток громад сприяють зниженню ризиків і формують додаткові механізми стійкості підприємств, що підкреслює багатомірність проблеми;

– у дисертаційному дослідженні запропоновано рейтингово-інтегральний підхід до визначення рівня економічної безпеки підприємств за п'ятьма складовими: організаційно-економічною, фінансовою, кадрово-інтелектуальною, техніко-технологічною та інноваційною. Разом із тим потребує пояснення, чому саме ці параметри обрано для оцінювання;

– для підкреслення актуальності теми у глобальному вимірі у другому розділі роботи варто було б розглянути приклади цифрової трансформації підприємств у країнах ЄС чи інших економіках. Це дало б змогу сформулювати універсальний перелік цифрових інструментів, що вже довели свою ефективність та обґрунтувати стратегію їхнього впровадження в Україні в сучасних умовах функціонування.;

– запропонована й апробована в роботі економіко-математична модель формування системи управління економічною безпекою підприємств демонструє реальну прикладну цінність для підприємств та може слугувати інструментом для прийняття рішень у сучасних умовах господарювання. При цьому варто було б уточнити окреслення меж її застосування, що дозволило б чіткіше визначити сфери ефективності та можливі обмеження використання моделі;

– в роботі представлено значну кількість додатків, що свідчить про ґрунтовність проведеного дослідження та багатий емпіричний матеріал. Водночас доцільним було б оптимізувати їх структуру та обсяг, зосередившись на найбільш інформативних і методично важливих матеріалах. Такий підхід дозволив зробити подання результатів більш компактним і зручним для сприйняття, а також чіткіше окреслити практичну цінність кожного додатку.

Результати відкритого голосування:

«За» п'ять членів ради,

«Проти» стур членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Василю ПОТЮКУ ступінь доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 051 Економіка.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

(підпис)

Богдан АНДРУШКІВ

(власне ім'я та прізвище)